

Posudek školitele disertační práce

Mgr. Jiřího Zapletala: Ochrana slabšího ve smluvních závazkových vztazích

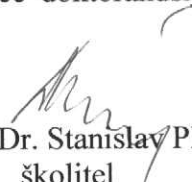
Předložená disertační práce je věnována mimořádně významnému tématu smluvních závazkových vztahů. Jak autor v úvodu práce správně zdůrazňuje, „důraz na ochranu slabší smluvní strany představuje jeden z nejvýraznějších vývojových trendů v soukromém právu v posledních desetiletích.“ Současně jde o problematiku, která je velmi aktuální, jak s hlediska teoretického, tak i s hlediska praktické aplikace platné právní úpravy.

Z uvedených důvodů považuji za správné, že si autor jako základní cíl práce určil „vymežit pojem slabší smluvní strany, obecné předpoklady její právní ochrany, místo ochrany slabší smluvní strany v systému zásad (principů) soukromého (smluvního) práva a základní prostředky její právní ochrany.“ Na takto vymezený a zkoumaný obecně teoretický základ pak autor navazuje s hlediska zkoumané problematiky analýzu platné právní úpravy a současně také analýzu příslušných ustanovení návrhu nového občanského zákoníku. Za klad autorova přístupu k tématu nutno považovat důsledně komplexní posuzování zkoumané problematiky jak v občanskoprávní, tak i v obchodněprávní oblasti.

K práci na tématu doktorand přistupoval velmi odpovědně a hlubokým zájmem. Přitom bohatě využil příslušnou odbornou literaturu a další relevantní materiály, o čemž svědčí nejen počet titulů, mezi nimiž jsou i tituly cizojazyčné, ale také jejich promítnutí (včetně odkazů) v textu práce. Obdobně to platí také o práci s rozhodnutími Ústavního soudu, Nejvyššího soudu a Evropského soudního dvora. Při řešení jednotlivých otázek autor postupoval samostatně a prokazoval schopnost obecně teoretických úvah, provádění analýzy a hodnocení platné právní úpravy a zaujímání vlastních odůvodněných stanovisek a návrhů. Současně byl v průběhu práce na tématu se mnou jako školitelem v pravidelném kontaktu, dílčí otázky konzultoval a moje připomínky a doporučení do textu v odpovídající míře promítl.

Předloženou práci považuji po věcné stránce, jakož i s hlediska formálního a stylistického za velmi zdařilé dílo. Platí to jak o obecně teoretické části, tak i části analyticko-hodnotící, obsahující závěry a návrhy de lege ferenda. Práce je logicky uspořádaná, přehledná, srozumitelná. Závěry, k nimž autor dospívá jsou přiměřeně argumentovány. Samozřejmě mohou mít i diskusní povahu. Stejně tak nelze vyloučit existenci problémů, kterým autor mohl věnovat větší pozornost. Považuji za nesporné, že doktorand předloženou prací prokazuje hluboké znalosti zkoumané problematiky v celé její šíři (včetně vzájemných souvislostí a vazeb dílčích problémů). Stejně tak prokazuje schopnost s využitím základních vědeckých metod samostatně zpracovat zkoumanou problematiku jak v rovině obecně teoretické, tak i v rovině analyticko-hodnotící. Práce přináší podnětné myšlenky pro teorii soukromého práva (včetně práva obchodního) i pro právní praxi, a to i legislativní. V této souvislosti považuji za nutné vyzdvihnout kapitoly 2, 3, 8 a 9. Doktorandovi se podařilo splnit cíle, které si v úvodu práce stanovil. Docházím proto k závěru, že předložená práce splňuje požadavky pro ústní obhajobu jako disertační práce doktorandského studia. Proto práci k ústní obhajobě bez výhrad doporučuji.

V Praze dne 20. května 2011

Doc. JUDr. Stanislav Plíva, CSc.
školitel